

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Slægt & Stavn

27. Aargang nr. ²1 Maj 2008

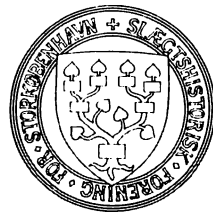

På Hat med Københavns Politis
forbrydersker 1890-1910

Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn.

<http://www.genealogi-kbh.dk>

Stiftet den 7. januar 1977

Formand:	Anna Margrethe Krogh-Thomsen Hedebyvej 5 3650 Ølstykke	Tlf: 4717 9251 E-mail: krogh@get2net.dk
Kasserer:	Bent Jensen Konkylievej 23 2650 Hvidovre	Tlf: 3678 8775 E-mail: sfs.bentjensen@stofanet.dk
Sekretær:	Margit Dujardin Dige huset 5, st. 1 2670 Greve	Tlf: 4390 8625 E-mail: fam.dujardin@image.dk
Redaktør:	Gitte Bergendorff Høstbo Obovej 14 2730 Herlev	Tlf: 4484 9131 E-mail: janhb@mail.danbbs.dk
Best.medl.	Peter Wodskou Arnesvej 44 2700 Brønshøj	Tlf: 3828 9475 E-mail: peter.wodskou@get2net.dk
Best.medl..	Erling Dujardin Dige huset 5, st. 1 2670 Greve	Tlf: 4390 8625 E-mail: fam.dujardin@image.dk
Best.medl.	Anette Eitz Flügge Østergården 14, 3.th. 2635 Ishøj	Tlf: 5170 5358 E-mail: anette.flygge@ishoejby.dk
Best.suppleant.	Aino Kronsell Cypressen 4 4000 Roskilde	Tlf: 4638 3487 E-mail: aino@kronsell.dk
Korrekturlæser	Aino Kronsell	E-mail: aino@kronsell.dk
På Slægt & Stavn	Bente Steenstrup	E-mail: bente.steenstrup@mail.tele.dk

Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer – 4 gange årligt: Uge 8 – 18 – 32 og 45.

Artikler bedes sendt til Redaktøren. Deadline for forslag til artikler er 5. januar, 8. marts, 1. juli samt 4. oktober. Prisen for enkelte numre er kr. 20.- (+ forsendelse). Abonnement koster kr. 120.- pr. år inkl. forsendelse. For udenlandske abonnenter betales desuden portotillæg for forsendelsen. Tilmelding kan ske ved indbetaling på **foreningens girokonto 220 8628**. Kontingent for medlemskab af Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn er: kr. 225.- pr. år, inkl. Slægt & Stavn og 2 numre af Slægten. 2 samboende medlemmer betaler kr. 275.- pr. år. Gæstebillet til vore foredrag er kr. 25.- pr. gang. Ved for sen indbetaling af kontingent pålægges et gebyr på 20.- kr. pr. rykker. Eftertryk med kildeangivelse er tilladt efter aftale med redaktionen.

P.S. Artikler i bladet afspejler ikke nødvendigvis foreningens holdning.

Årsberetning for 2007

Vores forening havde ved udgangen af 2007 i alt 472 medlemmer, deraf 51 samboende, samt 90 bladabonnenter. En lille tilbagegang på 16 medlemmer. Men vi kan godt bruge flere medlemmer, så det må vi arbejde sammen om at få. Vi arbejder alle på at få en god forening til gavn for vore medlemmer. De fleste nyindmeldelser kommer via vor hjemmeside. Det er jo på nettet, de fleste søger, når de vil finde oplysninger om aktiviteter og lignende inden for slægtsforskning. Jeg håber, der fortsat vil ske fremgang så så mange slægtsforsker som muligt kan få glæde af vore aktiviteter.

Vi har holdt 8 foredrag, som vi plejer.

1. Sådan fandt jeg min svenske slægt	Gitte Bergendorff Høstbo
2. Lægdsruller som slægtshistorisk kilde	Jan Pedersen
3. Slægtsforskning før kirkebøgerne	Anton Blaabjerg
4. Nærsamfundets arkiver – slægtsforskeren og de kommunale arkiver	Christian Larsen
5. Da bønderne kom til byen	Torkil Adersen
6. FamilySearch.org	A.M. Krogh-Thomsen
7. Slægtsforskning på Internettet	Erik Kann
8. Skifterne fortæller	Ulrich Alster Klug

Forårsudflugt 2007. Den 26. maj kørte bussen denne gang mod syd. Først til Holmegårds Glasværk, hvor vi fik en interessant rundvisning, og bagefter mulighed for at handle i Glasværkets spændende butik. En ekstra fin frokost blev indtaget i Karetmagerens Hus. Videre gik turen til Gavnø Slot. Desværre var vejret ikke det bedste, men vi blev modtaget af 2 venlige guider, der viste os rundt, indvendig på Slottet og i kirken. Bagefter kunne vi på egen hånd gå rundt i den skønne blomsterpark og nyde alle de dejlige blomster. Eftermiddagskaffen blev indtaget på den smukke ”Villa Gallina”. Efter en vellykket, men våd dag, kørte vi atter hjem.

Slægtsforskerdagen blev afholdt den 27. oktober i Valby Medborgerhus. Det var 18. gang, vi holdt slægtsforskerdag. Denne gang under temaet "*Adel, præster, borgere og bønder, hvordan levede de*". Med 3 rigtig spændende foredrag. Denne gang var der 122 deltagere, det var et passende antal. Vi havde en rigtig spændende dag. Det var niende gang i Valby Medborgerhus. Vi er stadig glade for at være i disse lokaler, da lejen er rimelig.

Vort blad Slægt & Stavn, kører rigtig fint. Det er nu blevet et stort, flot og spændende blad i farver med en fin forside og på hele 36 sider. Det koster en del mere at fremstille og udsende, men vi mener det er en god ting at bruge vore penge på. Det indeholder mange gode artikler og andre nyttige oplysninger, som på denne måde kommer ud til vore medlemmer og andre, der abonnerer på bladet. Vore medlemmer er flinke til at sende forslag til artikler til redaktionen, og det håber vi meget fortsætter, da der er brug for rigtig meget til så stort et blad, som vi nu har.

Vor hjemmeside udvikler sig stadig. Vi er glade for den, og vore medlemmer bruger den flittigt. Men i 2007 er der desværre sket en beklagelig ting, som vi ikke har været i stand til at rette op på endnu. Hjemmesiden virker stadig fint, når man bruger Internet Explorer 6, men mange har nu fået opgraderet Internettet til Explorer version 7, og så virker siden ikke helt perfekt mere. Den kan heldigvis stadig bruges fint, men boksene i venstre side kommer ikke frem. I stedet må man gå til "sitemaps" og derfra videre til de forskellige sider. Vi arbejder på sagen og håber at finde en løsning.

Bilag fra vore foredrag bliver stadigt indsat under "Hent & print", så alle selv kan printe dem ud. Vi bruger en del tid og penge på vor hjemmeside, for nu foregår den meste information jo over nettet. Den bliver brugt af mange andre foreninger her i landet og i udlandet. Linksiden virker også rigtig fint. På hjemmesiden ligger også billeder fra forskellige arrangementer der har været i foreningen. "Anetavlen" har været angrebet af spam, men nu virker den igen fint og bliver brugt flittigt. Ved at bruge den endnu mere og være flittige til at komme med indlæg og svar, kan vi få et rigtig godt redskab til udveksling af informationer mellem slægtsforskere. Vi vil fortsat arbejde på at forbedre vor hjemmeside og holde den opdateret.

Kontingentet vil stige lidt i 2009 på grund af de utrolig store portoforhøjelser der kom i 2008. Mange små foreningsblade har måttet stoppe, men vi klarer os heldigvis. Vi fik igen i 2007 overskud fra slægtsforskerdagen, men det kan vi jo ikke være sikre på at få igen. I 2007 fik vi 5.260 kr. i tilskud fra bladpuljen. Vi håber dette stadig fortsætter, men vi ved, at det kan bortfalde, hvis der en dag kommer en ny lovændring. Tilskuddet for 2008 er først lige blevet godkendt i folketinget, så vi har kun modtaget a conto udbetaling på forventet tilskud.

Vi har købt EDB udstyr så vi nu skulle kunne klare os fremover. Vi har været heldige at kunne låne udstyr til internetadgang af Georg Agerby, og det er vi ham meget taknemmelige for. Takket været det, har vi i år haft flere foredrag, hvor vi har kunnet benytte Internettet.

Bestyrelsesmøder er afholdt på skift hos de enkelte medlemmer af bestyrelsen og er derfor ikke nogen udgift for foreningen. Det er gode saglige møder, hvor vi prøver at udnytte tiden bedst muligt.

Jeg er selv utrolig glad for vores bestyrelse og vore trofaste faste hjælpere. Den er blandet sammensat, hvor vi alle har forskellige evner. Vi har delt opgaverne iblandt os, så alle har et ansvar for deres opgave. Ved vore bestyrelsesmøder bliver alt grundigt diskuteret og planlagt. Vort regnskab kører fint på EDB, så det er let at overskue og administrere. Ligeledes tak til alle, der i det daglige hjælper foreningen i dens arbejde.

Sammenslutningen af Slægthistoriske Foreninger - SSF. Vi får i vor forening bladet Slægten 2 gange årlig. Juli nummeret er lidt større end januar nummeret. I Slægten kan vi se hvilke aktiviteter, der foregår rundt omkring i andre foreninger, og måske tage på besøg der. I bladet findes også mange fine artikler. På SSF's hjemmeside kommer der nu mange nyheder, så alle foreninger her kan følge med i, hvad der sker, som har interesse for

slægtsforskere. Gennem Slægten får vi også mulighed for at se hvilke kurser, SSF tilbyder. Bladet Slægten og de andre gode nyttige hæfter, som udgives, er en god hjælp for almindelige slægtsforskere.

Jeg takker for godt samarbejde i det forløbne år, både til bestyrelsen, vore faste hjælpere og til alle vore medlemmer. Ligeledes tak til de personer uden for vor forening, som vi har samarbejdet med. En speciel tak til ledelsen af kirkebygningen her, som har åbnet dørene for os. Samt tak til de unge i kirken, der trofast møder op og sælger forfriskninger til os i pausen. Vi er meget taknemmelige over at vi kan holde vore møder under disse gode forhold.

AMKT

Regnskab for året 2007

Slægtshistorisk forening
for Storkøbenhavn

REGNSKAB FOR ÅRET 2007

INDTÆGTER		2006
Kontingent	96.715,00	100.926,50
Abonnement	9.500,00	9.780,00
Slægtsforskerdag	2.757,00	5.147,00
Diverse indtægter	1.237,50	0,00
Renter og gebyrer	4.643,21	3.448,56
I alt	114.852,71	119.302,06
Årets overskud	4.884,28	
	<u>109.968,43</u>	

UDGIFTER		2006
Forårsudflugt	11.777,00	-1.796,87
Medlemsmøder	9.337,75	10.261,00
Slægt & Stavn	45.168,05	27.698,52
SSF (Slægten)	17.914,75	19.576,00
Hjemmeside/Internet	14.257,50	16.078,50
Inventar	5.170,00	20.589,49
Kontorartikler mm	708,00	3.983,50
Porto	1.330,75	1.400,00
Øvrige administrationsomk.	2.004,70	2.712,00
SSF-kursus	1.650,00	3.600,00
Gebyrer mm	649,93	765,89
I alt	<u>109.968,43</u>	<u>104.868,03</u>

AKTIVER

Kontantbeholdning	974,25
Girokonto	1.650,41
Checkkonto	2.094,63
Højrentekonto	137.056,20
	<u>141.775,49</u>

PASSIVER

Egenkapital pr 1.1.2007	94.721,21
Årets overskud	4.884,28
	<u>99.605,49</u>
Forudbetalt kontingent mm	42.170,00
	<u>141.775,49</u>

Inventarliste:

Videokanon, overheadprojektor, lysbilledapparat, lærred, forstærker, 2 PC'er, scanner samt 2 skabe.

Medlemstal pr 31.12.2007:

472 medlemmer (heraf 51 samboende)
samt 90 bladabonnenter.

Regnskabet er revideret og afstemt med de foreliggende bilag
Hvidovre 9.1.2008 Bent Jensen, kasserer

Bent Jensen

Herlev 20.1.2008, Rolf Deschler, foreningsvalgt revisor

Rolf Deschler

Referat af Generalforsamlingen

Generalforsamlingen den 12. marts 2008

Formanden Anna Margrethe Krogh-Thomsen bød velkommen.

a. Valg af dirigent

Jørgen Bach Nielsen blev foreslået og valgt. Han konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indvarslet.

b. Formanden aflægger beretning for det forløbne år

Formanden aflagde sin beretning, som blev godkendt ved applaus.

c. Kassereren aflægger reviderede regnskab til godkendelse

Bent Jensen gennemgik regnskabet og gjorde opmærksom på, at det er nødvendigt at sætte prisen op for slægtsforskerdagen.

Regnskabet blev godkendt uden kommentarer.

d. Behandling af indkomne forslag

Der var ikke indkommet nogle forslag.

e. Fastlæggelse af kontingentet for kommende kalenderår

Formanden gjorde opmærksom på, at det var nødvendigt at lade kontingentet stige til næste år på grund af stigende portoudgifter til udsendelse af Slægt og Stavn. Dette medfører at kontingentet stiger for enkeltmedlemmer til kr. 250 og for samboende til kr. 300. Forhøjelsen blev godkendt.

f. Valg af medlemmer til bestyrelsen og 1 suppleant

Gitte Bergendorff Høstbo og Anette Eitz Flügge blev genvalgt. I stedet for Gyda Mølsted blev Margit Dujardin valgt. Aino Kronsell blev suppleant.

g. Valg af revisor og 1 revisorsuppleant

Rolf Deschler blev valgt som revisor og Erik Teis Hansen blev valgt som revisorsuppleant.

h. Eventuelt

Georg Agerby rettede en tak til bestyrelsen for det gode arbejde, den har gjort. Dirigenten lukkede generalforsamlingen og takkede for god ro og orden. Formanden takkede dirigenten for ledelsen af generalforsamlingen.

Referent: Gyda Mølsted.

Tiltrådt: Jørgen Bach Nielsen

Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn deltog i Blekinges jubilæum d. 15. marts 2008. Vi havde arrangeret en fin stand, som var rigt besøgt af svenske slægtsforskere, der søgte deres danske rødder. Peter Wodskou repræsenterede Kbh og Anton Blaabjerg og Gitte B. Høstbo SSF. Se foto på www.blekingesf.se og på www.ssf.dk under ældre nyheder.

Nyvalgt bestyrelse i år 2008

Fra Venstre består bestyrelsen af Bent Jensen, Anna Margrethe Krogh-Thomsen, Gitte Bergendorff Høstbo, Peter Wodskou, Margit Dujardin, Erling Dujardin, Aino Kronsell og forrest Annette Flüge.

GYDA

Vores søde Gyda som var sekretær i vores forening i mange mange år, valgte at trække sig ved Generalforsamlingen. Flittigt har hun skrevet referater fra vores mange bestyrelsesmøder igennem mange år. Og altid har hun haft og har stadig et smil og en god historie at fortælle os om. Nem til latter og søde bemærkninger og tanker på alle de mennesker, hun kender børn som voksne. Vi vil savne hende i bestyrelsen.

DET ER VORES ALTID SØDE GYDA.

Hattedamer

Af alle menneskets opfindelser er spejlet formentlig en af de mest fascinerende. Spejlet gjorde det muligt for mennesket at betragte sig udefra og skabe et billede af, hvordan vi tog os ud i andres øjne. Omtrent samme virkning har fotografiet haft, siden opfindelsen – daguerreotypiet – blev købt fri til offentlig afbenyttelse af den franske regering i juli 1839. Fotografiet er ikke alene et spejl for dem, der bliver fotograferet, men samtidig et socialt spejl for os, der betragter det. Fotografiet har gjort det muligt at sammenligne os med mennesker, som vi ikke møder til daglig, og som ser anderledes ud end os, og som derved er med til, at definere, hvem vi selv er.

Tag et kig ned over nogle af de mange fotos af ”hattedamer”, der ledsager dette nummer af Slægt & Stavn. Det er ikke fotos af ”rigtige” hattedamer – i hvert fald ikke i den gængse forstand. Der er nemlig ikke tale om godgørende fruer fra de mere velstillede lag i samfundet, men derimod en række forsøg på at komme til at ligne dem. Hatten har nemlig tidligere, i mindrebemidlede kredse og særlig i visse halvmørke sidegader, været synonymt med forsøget på at tiltrække sig mandlig opmærksomhed. Fotografierne er da også hentet fra nogle af de mange albums, der for omtrent et århundrede siden, blev taget af de såkaldt ”offentlige fruentimmere”.

De ligner os tydeligvis ikke, selvom de klædte sig på efter bedste evne, ligesom vi gør, når vi skal til fotografen. Forskellen er – udover at moden har ændret sig – at disse billeder ofte blev taget i en nødsituation, for at sælge den vare, der gemte sig inde bag al udsmykningen. Hatten er kun tilnærmelsesvis moderigtig i det omfang, der har været råd til det, og forsøget på at ligne de rigtige hattedamer er ikke altid foregået uden et vist ubehag, som lyser ud af nogle af billederne. Men hatten måtte på, for det var indpakningen, der skulle sælge den vare som damerne levede af.

På Landsarkivet for Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm sidder for tiden to ildsjæle, Peter Wodskou og Gitte Bergendorff Høstbo, der omhyggeligt registrerer og scanner de mange fotos af offentlige fruentimmere, der findes i arkivets samlinger. Formålet er først og fremmest at bevare de mange billeder, der af Kulturministeriet er klassificeret som en fysisk kulturarv af ”enestående national betydning”. Det kan stadig lade sig gøre, selvom adskillige af fotografierne er beskadiget, fordi de ikke altid har haft optimale forhold. Registreringen af billederne skal bl.a. munde ud i en større bogudgivelse om forbryderbilleder i samarbejde med forfatteren til denne artikel og forlaget Gyldendal.

De offentlige fruentimmere var en befolkningsgruppe, der befandt sig lige på grænsen af forbryderverdenen, fordi de ikke nødvendigvis overtrådte straffeloven ved at udføre deres

erhverv, men som stod i evig fare for at øve vold på den offentlige moral, sprede kønssygdomme og involvere sig i beslægtede former for kriminel virksomhed. Når de kun befandt sig på grænsen, skyldes det, at der i løbet af 1800-tallet var gennemført en lovgivning, der næsten genoprettede middelalderens anerkendelse af prostitution som et borgerligt erhverv, så længe det bare foregik under politimesterens tilsyn, hvilket i praksis vil sige, at kvinderne skulle registreres hos politiet og underkastes regelmæssig visitation hos en læge.

Politiet registrerede både kvinder, der var egentligt prostituerede, og dem der drev tvivlsomme erhverv så som sangerinder og logiværtinder. Det var der flere årsager til. En af dem var netop at holde styr på udbredelsen af kønssygdomme. Så længe de offentlige fruentimmere ikke forbød sig mod straffeloven og altså kun bevægede sig på grænsen af, hvad der var tilladt, kunne politiet ikke retfærdiggøre at tage forbryderfotos af dem. I stedet bad ordensmagten om at få et fotografi, når kvinderne søgte om at blive udslettet af protokollen over de indskrevne fruentimmere. Så kunne myndighederne identificere kvinderne, hvis de valgte at fortsætte som prostituerede alligevel.

Enkelte af billederne blev dog taget i forbindelse med, at de blev taget for kriminelle aktiviteter, f.eks. ved at fortsætte i prostitutionen uden at have lov til det, og i sådanne tilfælde bad politiet som regel om, at pigerne beholdt hattene på, så man kunne forevige dem, som de så ud i gadebilledet.

Indtil videre har Peter Wodskou og Gitte Bergendorff Høstbo foretaget en affotografering af 13 albums, og via Københavns Politis navneregistre og sagsakter har de registreret omkring 4.000 offentlige fruentimmere for perioden 1833 til 1906, som var det år, hvor den offentligt autoriserede prostitution ophørte, idet prostitution formelt blev ulovliggjort.

Denne del af ”forbryderprojektet” skal munde ud i en række udgivelser på CD-rom, som inden for en overskuelig tid vil komme slægtsforskere, historikere og alment interesserede til gode. Det drejer sig i første omgang om offentlige fruentimmere i København, men da et stort antal blot var registreret i hovedstaden og i praksis rejste rundt og samtidigt var født i alle egne af landet, vil de også være af stor interesse for lokalhistorikere andre steder i Danmark.

Artikel af Poul Duedahl, adjunkt, Institut for Historie, Aalborg Universitet

Foto: Cover til Cd'en om de løsagtige fruentimmere har vi fået Charlotte S.H. Jensen til at designe.

Besættelse

Vi talte så tit om 2. Verdenskrig derhjemme i mit barndomshjem. Min far sagde, da den brød ud i sept. 1939: "*den varer kun 14 dage*", han havde jo oplevet 1. Verdenskrig.

Krigen var jo endnu så langt borte, så i hverdagen lagde vi ikke mærke til, at der var krig i verden. Men så pludselig kom den 9. april. Den husker jeg således: ca. kl. 6, kom min husbond og kaldte på mig, som han gjorde hver morgen, men i dag var ordene "*Martin du skal op - Hitler er kommet*". Jeg skal måske lige fortælle, at min husbond var medlem af et parti som hed L.S. Det var en mand ved navn Knud Bach, der var formand for dette parti, som iøvrigt var meget tysk-venligt. Det var måske forklaringen på ordene, da han kaldte på mig, for han anede intet om, hvad alle de flyvemaskiner skulle og hvor de kom fra.

Det var langt op ad dagen, inden vi fik at vide, at vi var blevet besat af tyskerne. Da rykkede krigen tættere på. Jeg kan huske, at vi kørte mæg ud den dag og at jeg stod i møddingen og læsede mæg hele dagen. Vi hørte dog radio, så vi fulgte med i begivenhederne.

Ude på landet så vi ikke så meget til de tyske soldater. Det skete dog, at vi så en lastbil med soldater, men det var ellers kun, hvis vi kom til Horsens, at vi så dem. Der kom allerede samme dag en forordning om, at der skulle mørklægges, så vi gik straks i gang med at mørklægge. Cyklerne skulle også mørklægges, men jeg tror nok, at vi i de fleste tilfælde kørte uden lys. Der kom også en forordning om, at der skulle være et 25 cm hvidt felt på bagskærmen. Så jeg for ned i Brugsen og købte en dåse hvid maling og så malede jeg bagskærme formedelst 50 øre. Hvor mange det blev til, har jeg ikke tal på og jeg blev i hvert fald ikke millionær af det.

Jeg var hjemme og besøge mine forældre d. 9. april om aftenen for at se, hvordan de tog besættelsen. Min far holdt stædigt på, at det kun varede 14 dage, eller det ville ikke vare længe før tyskerne blev smidt hjem. Svigersønnen på gården var formand for den stedlige Gymnastikforening og som følge deraf, blev jeg "opfordret" til at gå til gymnastik om vinteren. Ved vores forårsopvisning så jeg for første gang den store nationale følelse, der blomstrede op under besættelsen. Vi var under indmarchen stillet op og skulle hilse med fanen - da skulle Marius holde en lille velkomsttale. Han talte om Dannebrog og han blev meget stærkt bevæget. Dengang forstod jeg nok ikke rigtigt, hvad der skete med mennesker, når de kunne blive så bevæget over den slags.

Det, vi mærkede mest, var rationeringen. Sønnen på gården forsøgte at lave kaffe af korn. Det var vist ikke helt lovligt og vi snakkede om, at det kunne lugtes over hele sognet, at vi ristede korn. Han forsøgte også at lave hvedemel. Det lykkedes ikke rigtig, fordi når stenene skulle lægges så hårdt sammen, røg der splinter af dem, så det blev en knasende oplevelse, vi fik ud af det. Resultatet blev, at vi måtte nøjes med bygmel. Det var også meget godt, når man vænnede sig til det.

Jeg besøgte mine forældre hver gang, jeg havde fri. Det var som regel hver anden søndag. Nu tjente jeg ikke så langt borte, så jeg var tit hjemme også midt i ugen. Om søndagen

lyttede vi tit til "RADIO BELGRAD" det tyske navn for Beograd radio. Der var ønskeprogram for soldaterne og der hørte vi for første gang "Lilli Marleen" og andre soldatersange bl.a. Wir faren gegen England, Horst Wessel og andre iørefaldende marchmelodier. Der blev senere lagt en støjsender ind over programmet, så var det slut med at høre "RADIO BELGRAD". Vi lyttede også meget til BBC med nyheder på dansk. Der blev også lagt en støjsender ind over, men vi hørte den alligevel næsten hver dag. En aften vi sad derhjemme hos mine forældre og spillede "MATADOR", bankede det på døren og ind kom en fremmed mand, som vi ikke kendte. Hvad han sagde, forstod vi ikke og egentlig heller ikke, hvad han ville. Han sad og kiggede på os, mens vi spillede, jeg husker ikke rigtigt, om han gav os en cigaret eller det var os, der gav ham en og efter nogen tid gik han igen, lige så stille som han var kommet. Senere fik vi at vide af naboerne, som han også havde besøgt, at han var en deserteret soldat eller en krigsfange, der var flygtet og at han havde våben på sig, men det havde vi ikke set.

Jeg fortalte før om, at det var småt med bl.a. kaffe. Min mor blev 40 år i 1942, hun havde gemt et pund kaffe, som vi skulle have til hendes fødselsdag. Nu havde vi i 2 år drukket forskellige former for erstatnings kaffe, så vi glædede os til mors fødselsdag, men kaffen smagte ikke, som vi havde forventet, så det var en stor skuffelse.

Af Martin

Lili Marlene

Det er nok de færreste, der ved, at sangen om Lili Marlene blev skrevet af en tysk soldat Hans Leip i 1915. Dder blev sat musik til teksten af Norbert Schultze i 1938 som "The Girl under the Lantern", indspillet af Lale Andersen, udsendt af "German Forces Radio" men blev meget hurtigt forbudt i Tyskland. Den blev i stedet spillet dagligt af "Radio Belgrade" fra Jugoslavien til det Afrikanske Korps i 1941, da Rommel gav udtryk for at han vældig godt kunne lide den. Den blev adopteret af Den engelske ottende hær, som en af deres favorit sange fra Anden Verdenskrig. Den blev sunget i radioen af Marlene Dietrich, indspillet på engelsk af Anne Sheldon i 1944.

Første vers af Lilli Marlene

*Underneath the lantern,
By the barrack gate
Darling I remember
The way you used to wait
T'was there that you whispered tenderly,
That you loved me, You'd always be,
My Lilli of the Lamplight,
My own Lilli Marlene*

En tjenestepiges skæbne

I en nylig udkommet meget flot bog om Bellinge sogn, fandt jeg denne artikel, om en tjeneste pige. Jeg kunne læse at hun var født i Harndrup sogn (1816) og voksede op på Stensgaard i Bellinge. Her var noget jeg genkendte, og det fik mig til at se mine slægtsoplysninger igennem. Ganske rigtig denne tjenestepige var en søster til en af min mands aner i lige linie. Nu blev historien mere interessant for mig, for den satte jo ”kød og blod” på familiens slægt.

Hvis en tjenestepige blev gravid, kunne det få katastrofale følger. Hun mistede pladsen, og hvis familien ikke kunne hjælpe, ventede fattigforsorgen. De dystre udsigter tvang somme tider de unge piger til at løse problemet ad andre veje. De mest desperate fødte i dølgsmål og slog barnet ihjel. Historien om pigen Mette Regine Jensdatter kan tjene som eksempel.

Mette Regine Jensdatter fik ingen let begyndelse på livet. Hun blev født i Harndrup, men mistede allerede sin mor (Karen Marie Mortensdatter). Da hun var fire år gammel og kom i pleje hos sin morbror, gårdmand Hans Mortensen på Stensgaard i Bellinge. Det meste af sin barndom boede hun hos morbroderen, og først da hun var 21 år, blev hun sendt ud at tjene. Blot to år senere – i 1837 – tjente hun igen hos morbroderen.

På gården tjente også tjenestekarlen Jens Hansen, og de to fik et godt øje til hinanden. Det blev også til lidt kissemisseri, men 24-årige Mette Regine Jensdatter holdt hårdnakket på, at hun absolut ikke var med barn – også selv om hun ”ikke havde sine egne tider”. Tvivlen meldte sig alligevel, og hun søgte råd hos en kvaksalver ved navn Christian ”Garderobe” fra Hjallelse Mark, da han var på gården for at hjælpe en syg kone. Da det ikke hjalp, opsøgte hun en tidligere barbersvend, nu medicinstuderende, Frederik Vilhelm Meyer i Odense, og han skrev en recept på et vanddrivende middel. Det hjalp heller ikke, men alligevel mente hun ikke, at hun kunne være svanger.

Pludselig mærkede hun dog liv, og besluttede sig for at føde i dølgsmål. Den 5. december 1840 nedkom hun med et pigebarn. Hun havde hele fredagen udført sit arbejde som normalt, men klokken 12 om natten meldte fødselsveerne sig. Hun stod op lørdag morgen, som hun plejede, og røgtede sin gerning den formiddag. Ved middagstid måtte hun dog gå i seng, og her fødte hun om eftermiddagen klokken 4. Der var ingen, der bemærkede noget.

Til domstolen fortalte hun senere, at hun havde følt fødselsveerne om eftermiddagen og gik i seng. Da Mads Madsens kone Gjertrud Hansdatter (datter af Hans Mortensen) var kommet ind i stuen, hvor hun lå, havde hun intet sagt. Hun skreg ikke, men gav sig kun to-tre gange og sagde ”Åh, Jane”. Hun forklarede, at hun tabte bevidstheden under fødslen. Hvor længe hun var besvimet, kunne hun ikke huske, men da hun igen kom til bevidstheden, tog hun barnet op til sig. Da var barnet, der hidtil havde ”lagt” under dynen, allerede dødt. Lægenes undersøgelser pegede på, at barnet var levende født, men nok var blevet kvalt under dynen. Selv påstod Mette Regine, at hun aldrig havde mærket noget livstegn.

Da barnet var dødt, besluttede Mette Regine at skjule fødslen. Da pigen, som hun delte kanen med, gik til sengs, holdt hun barnet i sin venstre arm under dynen. Derfor mærkede den anden pige intet – lyset var også slukket. Det gjalt nu om at skaffe barnet af vejen, uden nogen opdagede det. Det skete næste nat. Da klokken blev 2 om natten, listede Mette Regine ud af sengen med barnet i armen. Det var først hendes hensigt at grave barnet ned på Bellinge Kirkegård, men da hendes kræfter ikke rakte, gravede hun et lille hul i haven og lagde barnet i.

Da madmoderen næste dag opdagede spor af blodig halm i haven og en lille forhøjning af jord, måtte Mette Regine krybe til korset og tilstå sin brøde. Hun tog selv barnet ind og vaskede det af.

I retten forklarede Mette Regine, at hun først nægtede sit svangerskab af uvidenhed, men senere var det på grund af frygt. Domstolen dømte hende til fire års forbedringshusarbejde i Odense Tugt- og Forbedringshus for fødsel i dølgsmål og uforsvarlig omgang med sit foster. Straffen blev siden sænket til to år i forbedringshuset. Og den 15. november 1843 blev hun løsladt igen, men hun vendte ikke tilbage til Bellinge, men fik tjenesteplass hos sin bror Lars Jensen, der var avlsmand på Ejlby Præstegård.

Det blev i Ejlby, at hun endelig fandt lykken. I 1845 stod hun brud, og den udkårne var en husmand og enkemand (Lars Mortensen), der var 31 år ældre end hende. Parret fik også en søn. Da husmanden – efter 10 års ægteskab – gik bort, mødte Mette Regine endelig lykken med en ny mand Anders Jensen, der var 8 år yngre end hende. De fik i 1858 et sæt tvillingedrenge Lars og Rasmus Jensen. I folketællingen 1890 bor de stadig sammen.

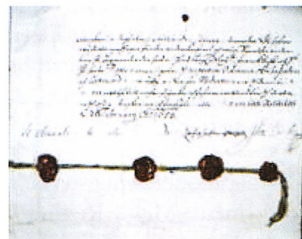

På billedet ses sognefoged Mads Madsen, der overtager Stensgaard omk. 1841 og hustru Gjertrud Hansdatter, kusine til Mette Regine. De 2 piger voksede op sammen på Stensgaard i Bellinge. Bagerst på billedet ses deres søn Niels Christian Madsen Stensgaard. Han har blandt andet skrevet melodi til "Venner ser på Danmarks kort; ser, så aldrig I det glemmer", "Der dukker af Disen min fædrende Jord.", "Sneen dækker Mark og Mose.", og mange flere, af de gamle melodier vi kender. Hvor forskellig livet kan være for vore forfædre. Det var for mig interessant også at vide lidt mere end bare navn og data.

AMKT

Svenskekrigen i Herlev

Den. 26. februar 1658 blev der skrevet fred i Roskilde. Efter svenskernes ankomst til Sjælland så danskerne sig nødsaget til at slutte en hurtig fred efter to dages forhandlinger på præstegården i Høje Taastrup. Ved Roskildefreden måtte Danmark afgive Skåne, Halland og Blekinge for altid og for en periode tillige Bornholm, Bohuslen og Trondhjems Stift. Bornholm er dog senere blevet dansk igen.

Det gik hårdt ud over Hjortespring

Efter 19 måneders hård belejring af Herlev trak de svenske tropper sig endelig tilbage i 1660. Her efterlod de svenske soldater Herlev og Hjortespring i ruiner, og området lå øde hen. De fleste gårde og huse var brudt ned. Sten, spær og tage var transporteret til Carlstad, en hel by som den svenske konge Karl X Gustav havde ladet opføre i Brønshøj.

Da den danske konge Frederik den 3. i 1659 manglede penge til sin krigsførelse, lånte han store summer af bl.a. Københavns borgmester Peder Pedersen. Denne fik til gengæld pant i syv gårde og nogle gamle huse i Hjortespring (dengang kaldet Tøbberup, senere Tipperup eller Tupperup).

Seks gårde tilbage i Hjortespring var ikke pantsat, men de var ribbet for alt. Folk begyndte at vende tilbage i håb om at kunne genopbygge dem og få gang i korn og hushold. For af mad var der intet, idet de svenske ryttere havde trampet alt korn på markerne ned.

Chr. Jydes enke og Anders Pedersen bosatte sig på Lauritz Pedersens gård og fik gården bygget op igen.

Tolv gårde blev i alle tilfælde bygget op igen, for den 6. april 1772, tolv år senere, tilskødede Christian den 5. tolv gårde plus en øde plads til hofjægermester Vincent Joachim von Hahn. Han samlede senere alle jordene under en stor ladegård, som han kaldte Hjortespring.

Befolkningen i Herlev og Hjortespring var halveret af sult og kulde og sammenstød med svenskerne, og nu var der kun 43 beboere tilbage i sognet. Disse boede i midlertidige hytter. Til kongen skrives der i 1660 ”– den ganske jul igennem havde vi ikke brødkrummer eller viktualier, men opretholdt livet ved at spise kålstokke som blev opsamlet af jorden”.

Også kirken i Herlev var hårdt ramt. I 1660 oplyses det at ”Kirken er ganske ilde medfaren. Alle vinduer og vinduesstænger (sprosser) er borte. Stolene forbrudte”. Kirken skulle efter

sigende have været brugt til opstaldning af det svenske rytteris heste og stod nu foran en større reparation.

Først 42 år efter svenskekrigens afslutning var kirken genrejst.

Mønterne er levn fra svenskernes ophold i området. De blev fundet i 1977 i en brønd ved Klausdalsbrovej.

Kilde: Herlev Leksikon og Herlev kirke 500 år, skrevet sammen af Gitte Bergendorff Høstbo, Herlev Lokalarkiv

Aner omkring 1658?

Hans Nielsen Allesen

Hans Nielsen Allesen, født 28. februar 1602 i Bunkeflod, søn af Magister, sognepræst i Bunkeflod og Hyllie i Skaane Niels Allesen og Mette Olufsdatter Stiesen. Gift 1634 med Barbara de Fine, født 1615 død 1678, datter af Magister, Provst i Helsingborg Johannes de Fine og Kirsten Knudsdatter.

1623 demitteres han fra Lunds skole til Universitetet, hvor han studerede i nogle år og derefter stod i færd med at rejse til udlandet, da han ved sin faders død i 1626 blev kaldet til dennes embede. 1630 tog han Magistergraden.

Efter at have levet fredeligt i 30 år, i hvilke det eneste uheld, der ramte ham, og som er kommet til efterverdenens kundskab, var hans Præstegårds brand. Så skulle han få lykkens omskiftelighed at føle i Svenskekrigens tid, da han var indviklet i det anslag, der fra dansk side blev gjort af generaladjutant Mikkil Skov, med det formål at overrumple Malmø og bringe befolkningen i de tabte provinser til rejsning mod de Svenske.

Planen opdagedes og Hans Allesen Bunkeflod dømtes fra Kald og Kjole, hans gods konfiskeredes, og dødsdommen ramte ham med flere andre. På retterstedet, Stortorget, blev han dog benådet, men måtte tilbringe herved 2 år i fængsel, til det lykkedes hans hustru at bringe 1000 Spec. Dir. til veje og derved løskøbe ham.

Han tog nu ophold i Danmark og fungerede 1660 en kort tid som slotspræst på Frederiksborg, i hvilken anledning han måtte ordineres på ny, da hans kjole var fradømt ham. 1661 fik han St. Mikkels præstekald i Slagelse hvor han døde den 5. maj 1678 efter i 16 år at have været Herredets Provst

Så vidt det vides efterlod han sig 2 døtre: Agnete og Barbara. Begge må være født i Bunkeflod, da de er født ca 1640-45.

Han ejede i 1658 det Rosenvingska hus ved Västergatan i Malmö.

Efterkommere

Gennem datteren Agnete, blev hans 2 x tip-oldebarn Christian Frederik Hansen Krigsminister i Danmark under krigen mod Tyskland i 1848 og 1864.

Af birte@wienecke.dk

Roskildefreden

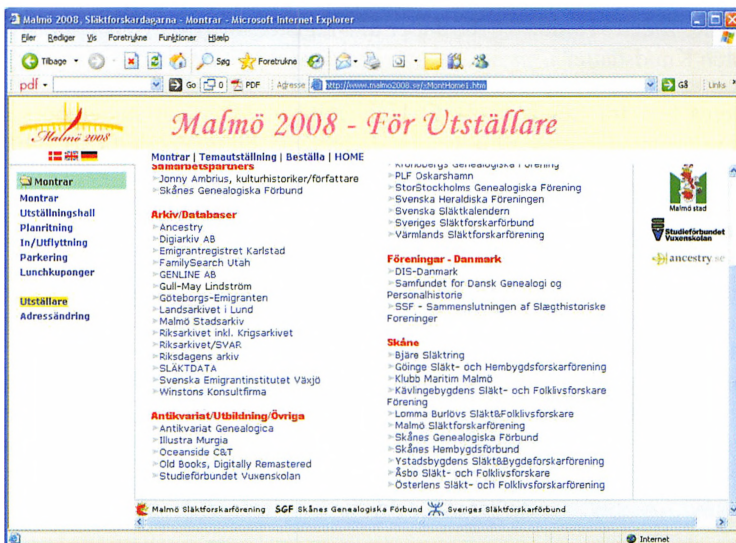
Hele året afholdes der arrangementer omkring Roskildefreden 1658. På Hjemmesiden <http://roskildefreden.dk/default.asp?Action=Details&Item=333> kan du følge med i, hvad der sker på begge sider af sundet.

Husk også at besøge de svenske slægtsforsker dage, der afholdes i Malmö i dagene 30. august til 31. august.

Læs mere om dette på <http://www.malmo2008.se/dkindex.htm>

På hjemmesiden kan der læses om hvem der kommer og udstiller i de mange stande.

Ingen tilmelding behøves. Man møder bare op og betaler indgangen ved ankomst.

Slægtsforskerdag 25. oktober 2008

”Skole og undervisning i de sidste 300 år”

På denne slægtsforskerdag vil vore 3 foredragsholdere fortælle om, hvordan vores skolevæsen har udviklet sig gennem de sidste 300 år. De vil fortælle om, hvordan børnene blev undervist, hvilken uddannelse lærerne havde, hvilke undervisningsmaterialer der blev brugt. Der vil også blive fortalt om hvilke muligheder, der efterhånden opstod for en undervisning, der gik ud over almueskoleundervisningen. Vi vil blive ført ind i skolelivet på godt og ondt. Gennem disse 3 foredrag vil vi samtidig høre om mulighederne for at finde spor i det store kildemateriale, som arkiverne rummer om temaet til dette års slægtsforskerdag. Der er gennem tiderne skrevet en del herom, men ikke nok set fra en slægtsforskers side. Der er altid nyt at høre. Alle har vi forfædre, om hvem hvis skolegang og undervisning vi gerne vil vide mere om. Alt sammen ”brikker” til vor slægts historie, som gerne skulle blive spændende læsning for os selv og vore efterkommere. Vi håber, vi alle kan få en rigtig spændende og udbytterig dag.

Slægtsforskerdagen afholdes lørdag den 25. okt. 2008 kl. 9.15-15.15 i Valby Kulturhus, Valgårdsvej 4, 2500 Valby, ikke langt fra Valby S-Station.

Deltagergebyr kr. 175,00 + evt. frokost - kr. 100,00.

Tilmelding pr. brev eller på vor hjemmeside. Bekræftelse sendes pr. brev eller E-mail, hvorefter indbetaling først kan ske, pr. giro eller girobank.

Girokonto 220 8628

Der serveres kaffe / te - formiddag og eftermiddag. Medbragt mad kan indtages. Drikkevarer kan købes.

Kl. 09.15 Velkomst, praktiske oplysninger.

Kl. 09.20 "Almueundervisning i 17-og 1800-tallet" *Ingrid Markussen. Prof.em.*
Jeg vil tage udgangspunkt i de ideer som formede den første danske skolelov for alle, i både land og byskoleloven i 1814. Det vil sige, jeg ser på økonomisk tænkning i 1700tallets anden halvdel og på landboreformer og skolereformer. Ideerne bag 1814-loven præger hele skoleudviklingen i 1800-tallet på godt og ondt. Alle børn modtog nu undervisning - men statens tvang skabte kæmpeprotester fra forældre- og arbejdsgiver-side og kampen om forældreretten til børns skolegang førte til friskoleloven i 1855, der lever i bedste velgående den dag i dag. Hvad lærte børnene efter 1814- hvilke skolebøger forandrede undervisningen, hvilke lærere skulle undervise - og efter hvilke metoder? - Det er nogle af de spørgsmål, som foredragsholderen vil tage op.

Kl. 10.20 Vi stiller spørgsmål og drikker kaffe eller te.

Kl. 11.15 "Disciple, realister og studenter i 1800-tallet". Erik Nørr, seniorforsker, dr.phil. Landsarkivet for Sjælland m.v. I det 19. århundrede var der ikke mange muligheder for at få en undervisning, der gik ud over almueskoleundervisningen. Man havde valget mellem nogle få offentlige eller private latinskoler eller - som noget nyt - et stigende antal realskoler. Antallet af studenter og realister var beskedent, men voksende. Foredraget vil bl.a. indeholde følgende punkter: Eksamensordningerne af 1805, 1850, 1871 og 1903. Latin, græsk og fransk, men ingen engelsk. Hvilket formål havde undervisningen, og hvad blev eksaminerne brugt til? Pigers adgang til højere undervisning. Hvilken karakter fik H.C. Andersen i dansk stil og Niels Bohr i fysik? Hvilke lærertyper fandtes der i latinskolerne, og hvordan var de uddannet? Måtte lærerne slå eleverne? Hvilke kilder findes der om den højere undervisning, og er de trykt?

Kl. 12.15 Vi stiller spørgsmål.

Kl. 12.30 Frokost: Maden hentes ved en buffet i forhallen, og tages med tilbage til spisning i Teatersalen.

Kl. 14.00 "En dag i skolen – Skoleliv i det 20. århundrede". Keld Grindner-Hansen, Museumschef, Dansk Skolemuseum. Foredraget tages udgangspunkt i skolens dagligliv. Vi følger skoleelever og lærere i landsbyskoler og byskoler gennem det 20. århundrede. Hvordan foregik undervisningen? Hvad lærte man? Hvordan har relationen mellem lærer og elev udviklet sig? Hvad var forskellen på

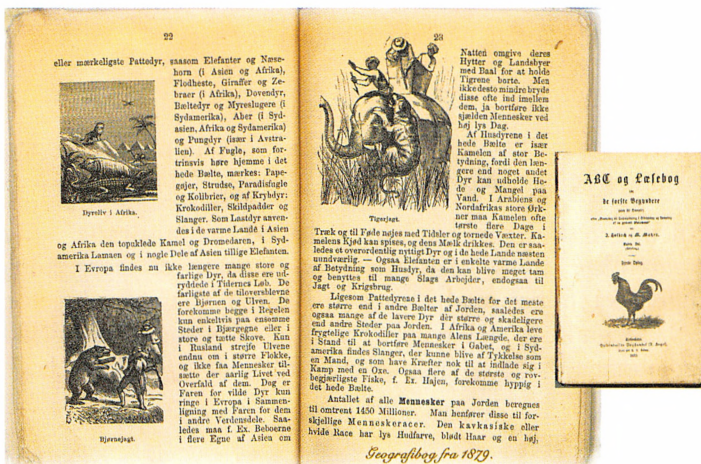
skolegang i landsbyskolen og byskolen, og hvordan udviklede skolen sig efter at 1958 ligestillede by- og landsbyskolevæsenet? - Var elever i "gamle dage" dygtigere end nutidens unge? Og sidst men ikke mindst, hvordan optræder skoletiden i folks erindringer? Disse og mange flere spørgsmål vil blive berørt i foredraget, der vil blive ledsaget af billeder fra skolens hverdag, som med garanti vil bringe skoleerindringer til live blandt tilhørerne. Foredragsholderen medbringer spanskkrøret!

Kl. 15.00 Vi stiller spørgsmål og drikker kaffe eller te.

Kl. 15.15 Afslutning.

Ifølge denne lærebog var der 1½ milliard mennesker på jorden i 1879.

I dag er der mere end 4 gange så mange ca. 6½ milliard. Hvordan fortsætter det?

Tilmelding til Slægtsforskerdag den 25. oktober 2008. Indsendes senest 1. sep. 2008 til A.M. Krogh-Thomsen, Hedebyvej 5, 3650 Ølstykke

Pris. kr. 175,00 + evt. frokost kr. 100,00.

NAVN _____

GADE/NR _____

POSTNR. _____

BY _____ **TLF.** _____ **FROKOST:** JA / NEJ

Tilmeldingen er først bindende for foreningen, når betalingen er indgået.

Tilmelding kan også ske på foreningens hjemmeside på adressen www.genealogi-kbh.dk/foreningen/skrivtil.htm

På sporet af en tidligere borgmester i Malmø

En artikel i Aarvog 1942 fra Handels- og Søfartsmuseet på Kronborg med titlen "Svenske lurendrejere i Sundet i det 17. Århundrede", vakte for nogen tid siden min interesse. Med megen slægtsforskning i søens folk regnede jeg med, at artiklen kunne bringe spændende læsning om søfolk. Et stykke inde i artiklen opdager jeg, at én af de nævnte personer har tilknytning til min slægt – ikke blandt søens folk, men til det højere borgerskab i slægten.

Personen er min tip-7 oldemors 2. ægtemand, Christian Simonsen, rådmand og assessor i København omkr. 1700 og tidligere borgmester i Malmø. Jeg vidste ikke så meget om ham, men det skulle jeg snart komme til. Heller ikke den nævnte tip-7 oldemor kendte jeg så meget til, andet end at hun er gift 1. gang med købmand i Landskrona, Poul Madsen (muligvis hed han ikke Madsen, men Johnsen?), der skulle have lånt den danske konge en tønde guld til indkøb af krigsmateriel i kampen mod svenskerne.

Artiklens noter med henvisning til Rigsarkivet gav mig spor til at finde arkivalier i Rigsarkivet om Christian Simonsen, så jeg kunne få sat navn og "kød på slægten", med hensyn til min unavngivne formor og Christian Simonsen.

Jeg viste på forhånd, at Christian Simonsen var stedfar til min tip-6 oldemor, Ingeborg Paulin, 2. ægtefælle til provst Peder Pedersen Top i Karlebo i Nordsjælland.

Simonsen og hustru optræder flere gange ved børnebørns dåb i Karlebo Kirke. De er ligeledes nævnt i skiftet 1717 efter datteren Ingeborg, hvor det bliver nævnt, at boet har en betydelig sum til gode i Skåne i en ejendom. Denne sum skal Simonsen ved lejlighed fremskaffe. Ingen steder er Ingeborg Paulins mor nævnt ved navn. Hverken jeg selv, eller andre forskere i slægten, har umiddelbart kunnet fremskaffe navnet.

Det skal vise sig, at gåden om navnet løses ved gennemgang af arkivalier på Rigsarkivet om Simonsen i Danske og Tyske kancelli. Blandt arkivalierne er supplikker (bønskrifter) til den danske konge, Christian den 5. Bønskrifterne er underskrevet "Ingeborg, Christian Simonsens". Så blev gåden om tip-7 oldemors navn løst. Men hvad er baggrunden for supplikerne? Det viser sig, at Ingeborg går i forbøn hos kongen for at få ham til at yde assistance med at få hendes mand frigivet fra fængsel i Stockholm. Simonsen har været indespærret i længere tid grundet nogle uklare pengesager. Ingeborgs bønner bliver hørt, og det lykkes at få Simonsen frigivet. Dette foregår i 1680'erne.

Men nogle år efter er det galt igen. Simonsen er atter i Stockholm med konsulære opgaver, og bliver i juni 1700 fængslet igen. Denne gang bliver han dømt til døden. Atter engang bliver han frigivet ved den danske konges mellemkomst. Sidste fængsling er muligvis et resultat af den vrede Simonsen havde skabt imod sig i Stockholm, da han år tidligere sammen med gesandt i Stockholm, Bolle Luxdorph (tidligere chef for Danske Kancellie), i længere tid har arbejdet på at få bevist og beviser, at Svenskerne, i samarbejde med bl.a.

Hollænderne, sejler med falske skibspapier. Derved snydes den danske stat for Øresundstold.

Men hvad er Simonsens baggrund? I arkivalier nævnes det flere gange, at Simonsen er tidligere borgmester i Malmø. Han har været en ret velhavende mand med jordbesiddelser i Skåne, muligvis i nærheden af Malmø? Simonsen mister under krigen 1676-79 store summer. Han flygter, ligesom så mange andre Skåninger, til Danmark. Sverige koster Simonsen dyrt, og han må gang på gang stifte gæld i Danmark, bl.a. hos sin svigersøn, pastor Top i Karlebo. Da Simonsen dør i København i 1723, bor den engang så velhavende mand til leje i Snarens Kvarter matr. 180 hos madam Lycke. Boet efter ham strækker sig over flere år og kreditorerne er mange. Simonsens eneste levende arving, Simon Engsdorph, halvbror til min Ingeborg Paulin, får iflg. faderens skifte, lovet hjælp til lidt kapital til en rejse til Sverige for at inddrive en sum penge, Simonsen har til gode i sin hovedgård. Den inddrevne sum skal bruges til betaling af gæld til boets kreditorer. Om det lykkes at få pengene inddrevet, er der ikke fundet bevis på endnu.

Beviset på Christian Simonsens tid som borgmester har jeg ikke kunnet få bekræftet ved et besøg i Malmø Stadsarkiv. Simonsens navn er ikke fundet et eneste sted i arkivet. Mit spørgsmål er da: "Rensede" man ud i alle data om dansksindede borgere i Malmø – eller: har jeg ledt de forkerte steder? Enhver hjælp til at få yderligere oplysninger om Simonsens tid i Malmø hilses meget velkommen. Yderligere oplysning om denne tekst kan rettes til:

Af Ingrid Bonde Nielsen bonde@eriksminde.dk

Collager lavet efter vejledningen på næste side.

Serie fortsat: Vejledning til Adobe Photoshop Element 2.0

35. Lave collage på anden måde.

- a. Hent de billeder ind på skrivebordet du ønsker at bruge.
- b. Åbne et nyt billede i evt. i A 4 størrelse, eller andet. (P.22, s. 12.) Gå i **FILE / NEW / + OK**.
Husk at vælge RGB eller Grayscale
- c. Indsat farve på det nye billede ved at gå i **COLOR VARIATIONS** og Vælg farve under **HIGH LIGHTS**.
- d. Marker det ønskede billede med **ELLIPTICAL MARQUEE TOOL**. (Marker evt. med **FETHER** (slørede kanter))
- e. Klik på **EDIT / COPY**.
- f. Marker det nye billede, og klik på **EDIT / PASTE**
- g. Klik på **MOVE TOOL** og flyt billedet til, hvor du ønsker det.
- h. Klik på **CROP TOOL** (fisken)
- i. Ønskes der rammer om klik på **EDIT / STROKE** og vælg farve og tykkelse.
- j. Billederne kan flyttes rundt senere, ved hjælp af **MOVE TOOL**
- k. Billederne kan lægge sig ind over hinanden, med det kan ændres
Klik på det billede der skal ligge øverst og gå til **LAYER / ARRANGE / BRING TO FRONT**
- l. Skriv evt. tekst på billedet punkt 27 side 16.
- m. Når collagen er færdig, klik på **LAYER / FLATTEN IMAGE**, nu kan billederne, ikke ændres mere. (Men gå evt. tilbage et par gange).

Til sidst gemmes collagen som JPEG fil. Se tidligere vejledning.

AMKT

En sønderjyde i første Verdenskrig.

Peter Nicolaj Lange var dansk landmand i Sønderjylland, der på den tid var tysk. Han var 38 år gift og havde 4 små børn. Alligevel blev han indkaldt og sendt til Rusland, hvorfra han har sendt det første kort hjem. 1½ år senere er det Fodregiment, han tilhørte, nået til Marienburg i Westphal.

Han hørte til de heldige, der nåede hjem til sin kone og 4 børn igen. Da krigen var slut fik familien endnu 2 børn. Han fortsatte sit landmandsliv og døde først 1941.

Peter Nicolaj Lange med sin hustru Caroline Amalie Olsen og deres 4 børn. Sandsynligvis fotograferet inden han blev sendt til Rusland. Den yngste søn var født i 1911, så han er omkring 5 år her på billedet her.

På øverste billede ses fra venstre Peter Nicolaj Lange, Hans Peter, Hans Olesen Lange, Anna Marie Kirstine, hustruen Caroline, Amalie Olesen og forrest sønnen Jens Marinus Lange. Efter faderen hjemkomst fik familien endnu 2 børn, døtrene Petra Johanne og Marie Henriette Amalie.

Foto til venstre:
Soldater på tysk felthospital

Feldpost fra fronten hjem til familien!

Fra Kanonier Lange. Zur Zeit auf Reise auf der Frond
Til Hans P. Lange, Norderlügum, Løgumkloster, Kreis Tondern,
Schleswich Holstien.

Fra Peter Lange, Fuss Artl Regt. N 17 Marienburg.
(kort fra Königsberg)

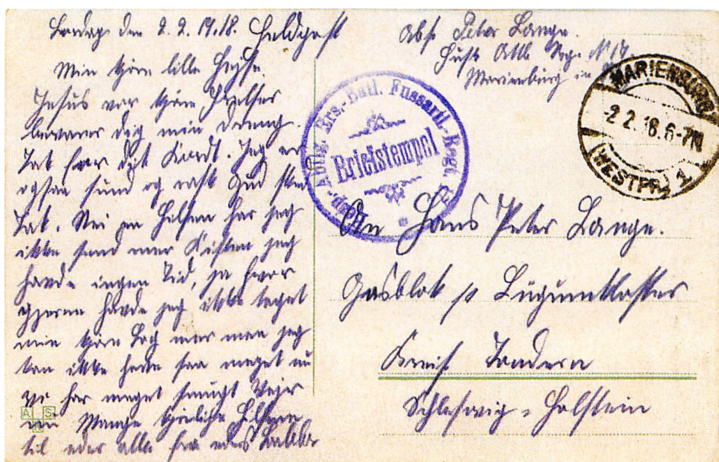
Til Hans Peter Lange, Gäsblok pr Lügumkloster, Kreis Tonderen, Schleswig Holstein.

Grodmo den 14. juni (1916). "Mine kære Børn. Sender Eder en hilsen fra Rusland der kan i se vorledes de boer her. Glem ikke at sige Gud tak at i maa have det saa godt der hjemme i eders gode hjem. Jeg rejser videre i Morgen. Sender eder mange mange hilsener Babbe

Lørdag den 2.2.1918. Feldpost.

"Min kære lille Hejse. Jesus vor kjære Frelser bevarer dig min dreng, tak for dit Kort. Jeg er ogsaa sund og rask gud sked tak. Nei en hilsen har jeg ikke sendt, men Kissen jeg havde ingen tid, ja hvor gjerne havde jeg ikke taget min kjære bog med men jeg kan ikke have saa meget nu, vi har meget smugt Wejr, nu mange kjærlige hilsener til eder alle fra eders Babbe".

AMKT

Fattiggårde og fattigvæsen i 1800-tallet

*”Riv i marken let, det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt”.*

De fleste af os kender Adolph Reckes sang ”Marken er mejet” fra 1868 – ovenstående linie fra sangen handler om fattigmands ret fra landsbyfællesskabets tid, hvor de fattige måtte samle aks på de høstede kornmarker. I betydeligt omfang var det en ret, der blev udnyttet helt frem til efter den første verdenskrig.

1800-tallet i overskrifter

1800-tallet kan for os i år 2008 virke som en tid, hvor alt udviklingsmæssigt stod stille og hvor kun udefra kommende ting kunne ændre livet i Danmark. Men sådan var det slet ikke – nok gik udviklingen ikke så hurtigt som i vore dage, men det var i den periode, hvor Danmark skiftede fra at være et feudalsamfund til et industrisamfund, og det havde nok så stor indflydelse på livet i by og land. Samtidig stiger befolkningstallet over 100 år til over det dobbelte – i 1801 var der 929.000 iflg. folketællingen, mens der i 1901 var hele 2.500.000 personer.

Den voldsomme stigning i befolkningstallet sammenholdt med gode samfundskonjukturer, god afsætning og eksport betød, at forskellen mellem rig og fattig langsomt, men sikkert blev større. Man skal jo huske på, at gode tider som oftest er bedst for dem, der har i forvejen. Mange af dem, der ikke havde så meget valgte lykken i byerne, men sjældent med det store resultat. Større byer betød generelt højere priser, højere leveomkostninger, hvilket sjældent blev modsvaret af lønnen!

I folketællingerne kan man få et lille indblik i, hvad denne udvikling betød for forholdet mellem rig og fattig. Fra 1860 til 1870 stiger befolkningstallet med 11½%, mens antallet af almisselemmer i samme periode stiger med hele 41,6%.

Sociallovgivningen i Danmark 1708-

Sociallovgivningen i ovenstående periode kunne passende være sat i en parentes, for der var ingen lovgivning af betydning. Forældre tog sig af børnene, der så tog sig af forældrene, når de var blevet gamle. Omsorg for syge/svage var et familieanliggende.

I 1708 kommer der så en forordning, der afskaffede de fattiges ret til tiggeri – fra dette tidspunkt opstod begrebet fattighus – hjælp i eget hjem. De fattige gik tit på ”omgang” i sognet, men det har sikkert været mere af pligt end hjertets godhed, at sognets øvrige beboere hjalp de fattige.

I 1803 kommer en ny forordning om regulær fattigskat – den udmåles efter hartkorn. I den står bl.a.: *”..de fattige, som ei ved egne Kræfter på lovlig Maade, kunde erhverve sig nødtørtig Underhold, enten gandske, eller for en Deel måtte savne Føde, Klæde, Huuslye,*

Varme og Pleie i Sygdoms-tilfælde, som er dem uundværlig til vedligeholde Liv og Helbred”.

I samme forordning deler man de fattige op i 3 klasser: de ikke erhvervs-dygtige, dvs. gamle og svagelige som skulle have fuld forplejning – de forældreløse børn eller dem der var fjernet fra hjemmet/skulle sættes i privat pleje – og til sidst var der de personer, der pga. mange børn, svagelighed eller alder ikke kunne underholde sig selv.

Antal fattiggårde i Danmark

Helt frem til 1840 var der ikke fattiggårde i Danmark, men derimod fattighuse. Forskellen på fattighus og fattiggård er den enkle, at førstnævnte som regel er i ental, dvs. at det var en fattig person, der blev forsørget i eget hjem (som regel vha naturalier) mens fattiggårde er flertal, dvs. flere fattige personer samlet et sted. Der var også den store forskel, at i fattighuset var der ingen pligt forbundet med hjælpen, mens der i meget høj grad var pligter forbundet med hjælpen på fattig-gården.

Fra ca. 1840 og frem til 1860 var antallet af fattiggårde ikke særligt stort, men fra omkring 1870 og frem til ca. 1885 steg antallet voldsomt – helt op til 350-375 fattiggårde, hvorpå der befandt sig ca. 6.500 personer. Som oftest var fattiggårdene placeret lidt uden for byen (hvis muligt) – at være beboer på fattiggården var bestemt ikke ønskværdigt – det skulle føles ydmygende!

Belægningsprocenten på fattiggårdene var ikke så stor, som man måske umiddelbart kunne tro. Den lå ofte omkring 45-50% og selvfølgelig flere om vinteren end om sommeren. Det betød nu ikke, at der ikke var mange fattige, men langt de fleste så fattiggården som den absolut sidste udvej.

Intentionerne med fattiggårdene

Den helt overordnede ide med fattiggårde fremfor fattighuse er tanken om økonomisk gevinst. Via rationalisering, bedre pleje samt afskrækkelse skulle fattiggårdene være ”selv-hjulpne” og helst hvile i sig selv økonomisk. Dette kom dog sjældent til at holde stik. Ganske få fattiggårde gav overskud, og i givet fald kun i kortere perioder. Kongstanken var ellers, ligesom vi også har brugt den i nyere tid, at hvis man rationaliserer: fælles husholdning, bespisning, varme, vask kombineret med arbejdspligt, så giver det en økonomisk gevinst. Men som nævnt holdt det sjældent stik, de fattige på fattiggårdene var sjældent nogen særlig god arbejdskraft, så det var så som så med udbyttet.

Dagligdagen på fattiggården

Alle fattiggårde skulle have et approberet (godkendt) regulativ med detaljerede bestemmelser for de fattiges liv og færden. Det var helt almindeligt, at kommunerne kopierede fra hinanden sådan, at såvel arbejdsplaner som madplaner var identiske.

Dagen for de fattige startede allerede kl. 5.30 i sommerhalvåret – en halv time senere om vinteren. Herefter blev der spist morgenmad og så blev der arbejdet frem til kl. 12 kun afbrudt af en ½ times mellemmåltidspause. Middagsmaden varede frem til kl. 13.30,

hvorfra der så blev arbejdet igen frem til kl. 19 (igen med en ½ times mellemmåltidspause). Så var der aftensmad og kl. 21 skulle alle fattiglemmer ligge i deres seng.

Kostplanerne på fattiggårdene blev skrevet af embedslægen og som nævnt blev planerne ofte kopieret fra kommune til kommune.

Morgenmaden bestod af øllebrød. Middagen var et varmt måltid bestående af flæsk kombineret med enten grød, kål, ærter eller bollemælk. Aftensmaden var brød med enten smør eller fedt.

Man drak mælk eller svag øl til alle måltider uanset alder næsten. Den salte mad frembragte tørst og vandet i brøndene var ofte alt for snavset til, at man kunne drikke det.

Det kan lyde overraskende, men nutidige ernæringsekspertter regner faktisk ovenstående gourmet-måltider som værende en tilstrækkelig ernæring!

Hvor kan jeg finde arkivalier om fattigvæsenet?

Arkivalier om fattigvæsenet kan først og fremmest findes i:
pastoratsarkiver, kommunearkiver og amtsarkiver.

I pastoratsarkiverne kan man finde bl.a. fattigvæsenets forhandlingsprotokol samt fattigkommissionssager.

I kommunerne finder man journaler for fattigvæsenet samt korrespondance fra fattigkommissionen.

Sidst men ikke mindst kan man i amtsarkiverne finde fattigregnskaber fra de enkelte sogne.

Generelt er det sådan, at jo højere op man kommer i arkivsystemet des mindre handler det om enkeltpersoner. Derfor vil du også kunne finde mest om enkeltpersoner i pastoratsarkiverne, men det udelukker bestemt ikke, at du kan finde personmateriale i både kommune- og amtsarkiver.

Marts 2008 Jan Pedersen

Foto: Ladegården ca. 1840 (kilde; www.frederiksbergonline.dk)

Laugsvæsenet og dets skikke

Hvornår opstod laugsvæsenet

Allerede i middelalderen kender man til håndværkerlaug i de store europæiske byer og i Danmark var vi ikke langt efter – omkring år 1200 omtales i Slesvig stadsret første gang en sammenslutning af håndværkere. Med sikkerhed kan vi ikke fastslå noget årstal, for der er ikke bevaret noget skriftlig materiale fra den første laugstid.

Anledningen til laugenes opståen var en følge af økonomiske og teknologiske ændringer, der skete i Europa i middelalderen. Det var ikke længere et overvejende naturalie-samfund, hvor man byttede med varer, men et samfund hvor der var pengeøkonomi, hvorfor en række specialiserede selvstændige fag opstod. På de tider sluttede borgerne sig ofte sammen i religiøse selskaber, **værnegilder**, hvis formål det var at yde økonomisk støtte og anden hjælp til medlemmerne. Lavsarkiverne er for såvidt en videreudvikling heraf, hvor man også plejede medlemmernes faglige interesser.

Oprindeligt var det kun mestrene, der var medlemmer, senere også svendene (endnu senere i egne svendelaug), men om end svendene stod i en vis modsætning til mestrene, så var de dog fortsat afhængige. De store fag havde deres eget laug (tømmer, skomager, bagere m.m.), mens de mindre fag slog sig sammen med andre i blandede laug.

Laugets rekvisitter og daglige virke

Laugets vedtægter blev nedskrevet i **skråen** og den havde man at rette sig efter. Brud på denne blev straffet med bøder og i værste tilfælde kunne synderen blive udstødt af laugets. De udstødte (**bønhaser**) blev ofte opsøgt af laugsmedlemmerne, der ødelagde værktøj og varelager, så bønhasen ikke fik det for godt udenfor laugets.

Skråen gav også regler for betaling af optagelsesgebyr, understøttelse af syge og hjælp til medlemmernes begravelse. I skråen beskrives også sammensætningen i laugets bestyrelse. Oldermændene var formændene, der repræsenterede laugets udadtil og som ledede møderne. Der var ”fastende stævne” hvert kvartal, fastende fordi det ellers kunne gå livligt til, når laugsbrødrene mødtes.

På disse fastende møder kunne der bl.a. optages nyudlærte svende. Det foregik ved en tildrikning af **Velkomsten** (laugets hellige drikkekar). Tildrikningen blev overværet af samtlige laugsmedlemmer, og selve ceremonien bestod af en række spørgsmål og svar, hvor der blev drukket mellem hver replik. Til minde om optagelsen skænkede svenden et skilt af træ, tin eller sølv til velkomsten. Heri var hans navn, dato og laugets ”initialier” indgraveret. Skiltet blev hængt på velkomsten, der således kunne blive en tung og kostbar skat. Når der var for mange skilte på velkomsten, blev det hele gerne smeltet om, så man havde til både en ny velkomst og nye skilte. Den ældst bevarede velkomst er fra 1604 og er fra buntmagerlauget.

Som nævnt var oldermændene den øverste myndighed i laugets, den person der repræsenterede laugets udadtil. **Skafferen** var hans hjælper i det daglige, og dette embede

gik ligesom andre hverv i lauet på omgang. Til skafferembedet hørte en *skafferstok*, som dels skulle være et værdighedstegn, men også havde den funktion at der kunne skaffes ro med den.

Til at opbevare dokumenter, velkomsten, skafferstokken og andre værdigenstande, havde man et stort skrin, *laden*. For at sikre, at ingen på egen hånd kunne komme i laden, havde man ofte flere låse på den, og oldermændene og hans lademestre havde så hver en nøgle, når laden skulle åbnes.

Laden havde endvidere den symbolske funktion, at når der holdtes møder, så bankede skafferen tre gange på låget, hvorpå mødet var ”klappet op” (åbnet) – tilsvarende blev mødet lukket ”klappe i” (lukket). Når laden var åben, skulle al tale og opførelse foregå efter bestemte regler, og overtrædelse heraf kunne blive straffet hårdt, thi det var en alvorlig sag at bryde reglerne. Man kunne risikere dobbelt bødestraf og i særlige graverende tilfælde kunne lovbrøderen risikere at blive udstødt af lauet og blive erklæret for ”uærlig”.

Svende, der skulle oplæres i et håndværk, måtte ”på valsen”. Det var pligtigt at vandre, så man kunne lære nye metoder i håndværket, samtidig var det en regulator på arbejdsmarkedet. Når der kun var lidt arbejde at få, så opsagde mesteren svenden, som så måtte ud at vandre. Få svende på landevejen betød gode tider og masser af arbejde at få og modsat var der mange svende på landevejen, når det var dårlige tider.

Mange af svendene kom vidt omkring i Tyskland, Østrig og Schweiz, og enkelte fag dannede broderskaber, der bredte sig vidt omkring uden hensyn til landegrænser. Det første en svend gjorde, når han på sin vandring kom til en by, var at søge ind på sit fags herberg – eller hvis det var et mindre håndværk, så herbergshuset, hvor alle de små håndværk havde et fælles hus. Hvis det var et fælles hus, så havde hvert fag sit bord i herbergssalen. For at man kunne se, hvor ens laug holdt til, var der over hvert bord ophængt et *stueskilt* med fagets symboler.

Når svenden skulle søge arbejde, var der på herberget ophængt en *mestertavle*, hvorpå mestrene var opført i rækkefølge, fra den ældste til den yngste. Svenden skulle så henvende sig til den mester, der stod øverst, og først når denne ikke havde mere beskæftigelse at tilbyde, måtte svenden kontakte den næste mester i rækken. Først omkring år 1800 blev mestertavlen afskaffet til svendenes tilfredshed.

De ville nemlig helst selv vælge, hvem de skulle arbejde for.

Laugsvæsenets ophør

Først med næringslovens udstedelse i 1857 skred man ind mod laugenes monopol-lignende tilstand og ophævede alle laug. Enkelte laug fortsatte som mesterforeninger eller svendeforeninger, men de fleste virkede dog kun som hjælpe-, syge- og begravelseskasser. Enkelte overlevede som sådan helt frem til 1960, hvor den nye sygekasse helt udslettede de sidste laug. *På Nationalmuseet kan man stadig se en del af de gamle laugsgenstande!*

Enkelte kildehenvisninger:

Poul Strømstad: Danske svende på valsen, Danmarks Håndværkerlaug

Af Jan Pedersen

Nyheder

Fra støv til guld

Dette er titlen på Det Kongelige Biblioteks udstilling året ud. Vi vil foreslå læserne i hovedstadsområdet at tage forbi en dag og se på, hvad vore forfædre læste. Biblioteket har fundet skatte frem fra reolerne: Fagbøger (f.eks. havebøger og lægebøger), (knald)romaner og skolebøger. Tro det eller lad være, men skolebøger er faktisk en mangelvare. De, der var, er blevet slidt op ved at gå i arv fra ældste barn i familien til de yngste. Myndighederne var i lidt af et dilemma – befolkningen skulle kunne læse (bibelen og katekismus), men desværre brugte de også færdighederne til at læse de forkerte ting. Siden vi så udstillingen og købte kataloget, er der også udviklet en virtuel introduktion til den på siden

<http://www.kb.dk/da/dia/udstillinger/stoev.html>

af Margit og Erling Dujardin

Sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreningers weekendkursus i Bjerringbro d. 19-21. september 2008 er nu klar

Kurset byder på mange interessante foredrag, som er for alle. I år er temaet ”Med kød og blod, kilder der fortæller om dine aner”. På SSF’s hjemmeside kan du læse meget mere om programmet og weekenden. Weekendens vil også komme til at indeholde udstilling af slægtshistorisk materiale. Find evt. det du vil have med og udstil det for de andre deltagere, på denne måde kommer du i kontakt med flere og måske slægtninge langt ude i grenene, der forsker i samme slægt som dig. Der vil også være salg fra SLÆGTEN m.m. Weekendkursets priser og program. kan du læse mere om på www.ssf.dk

Første cd i en serie om forbryder albums m.m. fra Københavns Politi

På denne første cd i en serie er der foto af 219 offentlige fruentimmer samt navne-register på de bevarede sager fra Kbh.’s Politi på over 4000 fruentimmere i perioden 1833-1906 som kommer fra hele landet. Nogle blev gift senere i livet og søgte derfor om udslettelse af politiets protokoller. Oplysninger om fødsel, dåb og konfirmation samt enkelte vielser. Henvisninger til hvor rapport/sag om fruentimmerne kan findes. Der er cases som giver eksempler på, hvilke oplysninger man kan finde i sagerne. Information om de berørte kilder m.m. udgivet af Genealogisk forlag:
v/ Peter Wodskou og Gitte B. Høstbo.

Pris for cd om fruentimmere 250 kr.

Kan købes ved henvendelse til janhb@mail.danbbsdk

Bøger

Tapet i Danmark gennem 200 år

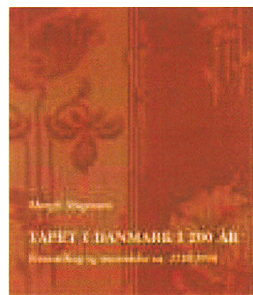
af Margit Mogensen.

Bogen begynder med den første danske tapetfremstilling fra 1730 til 1830, der stilistisk tilhørte barokken, rokokoen og klassicismen. Den bevæger sig videre frem mod 1870, hvor det maskintrykte tapet blev fremherskende og videre til omkring 1890, hvor klassiske ornamenter og renæssancestil blev populært. I årene frem mod 1920 kom flere tapetfabrikker i knibe på grund af den urolige økonomiske og politiske situation og fra midten af 1920'erne blev den danske tapetindustri for alvor trængt. Der måtte i den kommende tid rationaliseres, og branchen oplevede flere fusioner. På trods af den omfattende tapetindustri i Danmark og på trods af tapet som et væsentligt udtryk for kulturhistoriske strømninger, har hverken den danske industrihistorie eller kunst- og kulturhistorie hidtil fundet meget plads til emnet.

Det råder Margit Mogensen nu bod på med denne spændende bog om tapet i Danmark i 200 år. Vi får både indblik i udviklingen af en branche i Danmark, og et kendskab til de kulturelle strømninger, der herskede her i landet og i resten af Europa.

Bogen, der er illustreret med over 70 billeder i såvel sort/hvid som farve, er på 180 sider.

Bogen kan købes på Erhvervsarkivet for 240 kr. + forsendelse

I Caroline Mathildes og Struenses fodspor

Trekantsdramaet mellem den psykisk syge konge, Christian den 7., hans unge dronning Caroline Mathilde og hendes elsker, livlægen Struense, er en af Danmarkshistoriens mest tragiske og romantiske kærlighedshistorier. Nu kan du komme helt ind på livet af den uødelige fortælling ved hjælp af moderne teknologi.

Slot- og Ejendomsstyrelsen har den 30. september 2007 lanceret et mobilguidehæfte ”I Caroline Mathildes og Struenses fodspor”. Med hæftet i hånden kan du følge sporene fra dronning Caroline Mathilde og livlægen Johann Friedrich Struense og samtidig opleve det historiske drama via din mobiltelefon.

Opkaldet er til almindelig telefontakst og monologerne er indtalt af Søren Spanning og Helene Anja Jensen.

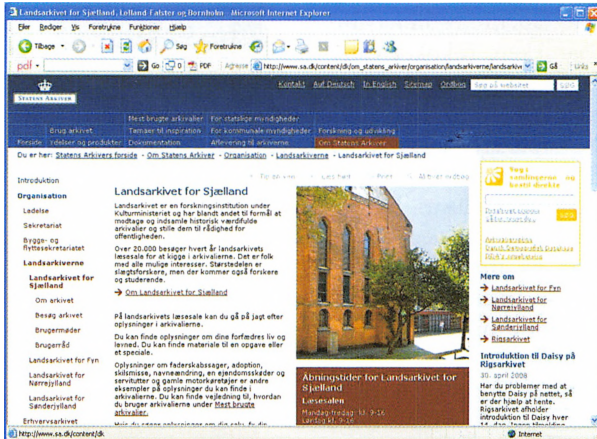
Du kan også opleve historien digitalt. På www.ses.dk er der mulighed for at lytte til Struenses og Caroline Mathildes fortællinger via computeren.

<http://www.kobenhavnshistorie.dk/menu/artikler.html>

Arkiver

Statens Arkivers nye hjemmesider

Statens arkivers nye Hjemmeside indeholder mængder af informationer. Læs på siden og gå derefter på jagt i magasinerne på Jagtvej, hvor der kun er plads til ca. 47 km arkivalier. Siden 2000 har det været nødvendigt at opbevare en del af landsarkivets arkivalier i fjernmagasiner.

Prøv selv den nye hjemmeside <http://www.sa.dk/content/dk>

Erhvervsarkivet

Foredrag om 469 kildetyper fra middelalderen til 1970 finder sted på erhvervsarkivet d. 22. maj 2008 kl. 16.15 – 17.15 Foredragsholdere: Arkivar Jørgen Mikkelsen, Landsarkivet for Sjælland, og tidligere arkivar ved Erhvervsarkivet Erik Korr Johansen

Kilder til dansk forvaltningshistorie bind I-V er det største samarbejdsprojekt mellem Statens Arkivers arkivarer (i alt 38 har bidraget). Formålet er at formidle kendskabet både til kendte og mindre kendte kilder til dansk historie. Værket omfatter i alt 469 forskellige kildetyper, som stammer både fra central- og lokalforvaltningen, fra det egentlige Danmark

og fra hertugdømmerne, Færøerne, Grønland, Island og Tropekolonierne. Der vil blive redegjort for projektets baggrund og de enkelte bind i serien og dels med udgangspunkt i konkrete kildeeksempler vise, hvad Erhvervsarkivets brugere kan bruge værket til. Der vil både blive taget kildeeksempler fra handel og industri og fra Sundhedsforvaltningen og Militærforvaltningen.

Erhvervsarkivet ligger i Århus, her finder du arkivalier fra alle typer af virksomheder, erhvervslivets organisationer og foreninger samt privatarkiver fra erhvervsfolk.

Nettet

Historisk samling fra besættelsestiden 1940-1945

HSB's arkiv omfatter et bredt materiale fra og om modstandsbevægelsen – fra illegale blade over Frihedsrådets proklamationer til beretninger fra modstandsfolk landet over. Desuden omfatter arkivet fx britisk propaganda, rapporter og skrivelser fra danske myndigheder, materiale fra de politiske partier, tysk og dansk-nazistisk propaganda, kopier af sager fra retsopgøret samt forsknings- og personarkiver.

Foruden selve arkivet med beretninger og originaldokumenter råder HSB over en samling af artikler, pjecer mm. fra og om besættelsestiden. Det kan være pjecer om den 9. april, der blev udgivet, det kan være mindre forskningsartikler om Augustoprøret - eller det kan være skrøbelige eller sjældne bøger, der ikke er umiddelbart tilgængelige i HSB's bibliotek.

Desuden har HSB samlinger af fotos og dagblade fra besættelsestiden. De er registeret internt. Endelig er HSB i besiddelse af et stort håndbogsbibliotek med leksika, dansk og udenlandsk forskningslitteratur, erindringer mm. Bøgerne kan søges i Syddansk Universitetsbiblioteks katalog Odin og kan benyttes på HSB.

Læs mere på hjemmesiden <http://www.hsb.dk/index.htm>

Historisk bredbåndsforbindelse

I København havde arkæologerne gravet et hul på 2 meter, og her fandt man nogle kobberstumper.

Ud fra det antog man, at man i allerede for 2000 år siden havde et udbygget kobbernet i København.

I Odense ville arkæologerne se, om det også var tilfældet hos dem. Man gravede og kom ned i 4 meters dybde, inden man fandt noget. Man fandt nogle glasstumper, og ud fra det antog man, at man i Odense havde et udbygget fibernet for 4000 år siden.

I Århus ville man ikke være bagud, så man begyndte at grave. Man gravede og gravede og gravede, og da man var kommet ned i 8 meter dybde, havde man ikke fundet en disse.

Derfor antog de Århusianske arkæologer, at man allerede for 8000 år siden havde et udbygget trådløst netværk i Århus.

Afs.
Slægtshistorisk forening for
Storkøbenhavn
Red. Gitte Bergendorff Høstbo,
Obovej 14, 2730 Herlev.

POST

B

PP

DANMARK

47421

Indholdsfortegnelse:

Side

Foreningsoversigt	2
Årsberetning 2007	3
Referat af generalforsamlingen 2007	6
Nyvalgt bestyrelse	7
Hattedamer	8-9
Besættelsen	10-11
En tjenstepiges skæbne	12-13
Svenskekrigen i Herlev	14-15
Aner omkring 1658?	15-16
Roskildefreden	16
På sporet af en tidligere Borgmester i Malmö	21-22
Serie fortsat; Vejledning til Adobe	22-23
En sønderjyde i første Verdenskrig	24-26
Fattigårde og tattigvæsen i 1800 tallet	27-29
Laugvæsenet og dets skikke	30-31
Nyheder	32
Bøger	33
Arkivet	34
Nettet	35

Midtersiderne i bladet er Slægtsforskerdagen 2008

Hørt omkring et bord

ja – nu er alle statens arkivalier samlet i *Daisy*

ja - så kunne de private arkivalier blive samlet i *Henri*

191
FLEMMING HATTING HANSEN
ROSENLYPARKEN 36
2670 GREVE